

Rige, og det skulde gaa samme Vej som andre Landsdele, saa kan man forstaa, at det er en alvorlig Sag for os. Det er ikke saameget Pengene, det er mig om at gjøre. Vel har jeg hidtil været i høi Grad uenig med de høie Regjeringer i den Maade, hvorpaa de ville have Pengene tilveiebragte og ikke mindst med den nuværende, men dette er et Spørgsmaal, som vi nok faae afgjort, og jeg haaber, at det vil blive Kjernepunktet i hele Kampen, om man skal have en Formue- og Indkomstskat. Jeg er fuldstændig enig i, hvad der i denne Henseende er udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. For imidlertid at komme tilbage til mit Udgangspunkt vil jeg sige: Hvad er det, man her byder Syderne, og jeg kan gjerne tage Fynboerne med, thi jeg vil ærlig tilstaa, at man ingenlunde har smigret Fynboerne synderligt; det lader ikke til, at de skulle have nogen bedre Skjæbne end den, vi kunne vente i Sjælland. Efter at der er begjæret et Par Hundrede Mill. til Søforter og Landbefæstning af Kjøbenhavn, og efter at man har forlangt, at alle Landets Søminer skulle afgives til dette Forsvar, lader man de andre Landsdele ligge aabne for en Fjendes værste Udplyndring. Og dette skulde være Noget, som man med særdeles Lyst skulde gaa med til? Nei, mine Herrer, der skal en ganske anden Rejsning af Folket til, end der hidtil har fundet Sted, for at man skulde gjøre dette. Saavidt mig bekjendt har man paa de fleste Steder protesteret mod noget Saadant, og derfor siger jeg, at jeg vilde anse det for i høieste Grad uforsvarligt, om Folkethinget vilde afgjøre et for Danmark saa vigtigt Livsspørgsmaal, fjærd der har fundet en Appel til Folket Sted, og man i sine Agitationer har gjort sig Umage for at stille Sagen klart og tydeligt frem. I den Henseende maa man yde den høie Regjering Tak; thi Enhver, der kan læse og forstaaar en lille Smule, behøver ingen Agitation, han kan selv forstaa det. Naar jeg da ser, at Sjælland og Fyn med stor Begeistring gaar med dertil, saa høier jeg mig naturligvis, saa maa det være rigtigt, at disse Foretagender udføres trods det, at jeg ikke kan se det; men jeg har ikke alene en Aelse, men en til Vished grændsende Formodning om, at baade Sjælland og Fyn paa ingen Maade ville gaa ind paa Fæstningsanlæg af den Art; som der her er foreslaaet, hvad enten man faar en Formue- og Indkomstskat, eller ikke. Jeg er ganske vist enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at det i en meget betydelig Grad vil lette Folk at faae denne haarde Vilde ned, naar man er sig bevidst, at den Del af Befolkningen, om hvilken man med Sikkerhed kan sige, at den vil føle sig særdeles trykket af Skatten, bliver forstaaet derfor. Dette er et meget væsentligt Motiv for mig og var det ogsaa især, og derfor gif jeg, skjønt nødig, med til den samme Indstilling, som mine ærede Kolleger i Udvalget. Jeg haaber ikke, at vi i denne

Session ville faae synderlig Andet ud af denne Sag, end at Stemningen i denne Sal og i det andet Thing maa klares overfor den høitærede Regjering, saaledes at enhver især af os kan vende sig til Folket med et klart Program. Dette har jeg følt Trang til at udtale ved denne første Behandling, og jeg haaber, at de efterfølgende Talere ville udtale sig paa lignende Maade som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvem jeg skal give den Ros, at han især i Slutningen af sit Foredrag var klar og kom til et Resultat, hvorover jeg glædede mig, medens jeg paa den anden Side vilde have været meget bedrøvet, dersom han havde været en varm Ven af den høie Regjering og dens Forslag. — Endnu vil jeg til Slutning tillade mig nogle Ytringer, som ganske vist henhøre til den Sag, vi især behandlede, og til nogle Bemærkninger, som vi hørte af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), men jeg haaber, at den høitærede Formand ikke vil forhindre mig i nu at gjøre disse Bemærkninger, thi Herloven og Befæstningsloven staa i saa nær Forbindelse med hinanden, at man vistnok ikke gjør sig skyldig i noget Urigtigt ved her at give et kort Svar til Noget, som man tror trænger til at imødegaaes. Jeg haaber iøvrigt, at det ærede Medlems Bemærkninger senere ville blive imødegaaede kraftigere, end jeg er i Stand til, men jeg tror i ethvert Fald at kunne yde et lille Bidrag i saa Henseende. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds fremstillede afsøde Oberst Tscherning som Grundlag for sine Betragtninger fra en vis Side; hans Ord vare disse, at det var sandt den Gang, men ikke nu. Jeg betvivler ikke, at det ærede Medlem har en saa høi Agtelse for den nævnte Mand, som Noget kan have; men det forekommer mig dog, at det, der saaledes blev fremfat, er et Misbrug af den Opfattelse, som denne Mand i levende Live gjorde gjældende ligeoverfor disse Spørgsmaal, og det undrer mig, at netop det ærede Medlem skulde være uvidende derom. Hvorvidt denne Mands tidligere Betragtninger af Sagen for det Schweitzjiffes Vedkommende er rigtig eller ikke, er Noget, jeg ikke her skal indlade mig paa; dertil har jeg ikke tilstrækkeligt Kjenndskab; men derimod veed jeg bestemt, at denne Mand lige til sin Død bekæmpede Tanken om Kjøbenhavns Befæstning. Han saae deri — jeg kan gjerne bruge hans egne Ord i sin Tid derom, da han med al sin Kraft arbejdede imod en Befæstning af Dannevirkestillingen — en Grav for Danmarks Penge og for Danmarks Søminer. Jeg skulde neppe have vovet som Lægemand at træde frem med en saadan Alvor og begive mig ind paa Behandlingen af saa vigtige Spørgsmaal som dem, der her foreligge, naar jeg ikke ogsaa havde en saadan Autoritet at støtte mig til; thi det forstaaer jeg meget godt, at ikke alene de Herrer Militære, men ogsaa Andre i denne Sal, som have givet sig ikke saa lidt Mere af